

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **SF M., s. r. o.,**
IČO: X,
se sídlem X,
zastoupené Mgr. Václavem Voříškem,
advokátem se sídlem Ledčická 15, Praha,

proti
žalovanému: **Městský úřad Kolín,**
se sídlem Karlovo náměstí 78, Kolín,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím ve vyznačení doložky právní moci na rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2017, č. j. MUKOLIN/OD 86602/17-hau,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobkyni se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu třetího zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá toho, aby soud žalovanému uložil zrušit doložku právní moci, již vyznačil na svém rozhodnutí ze dne 10. 8. 2017, č. j. MUKOLIN/OD 86602/17-hau (dále jen „rozhodnutí“), nebo aby (v případě, že by žalovaný tuto povinnost po podání žaloby splnil) určil, že zásah žalovaného spočívající ve vyznačení doložky právní moci byl nezákonný.
2. Žalobkyně v žalobě uvádí, že ji žalovaný rozhodnutím shledal vinnou ze spáchání správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), byla jí uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně dne 25. 8. 2017 odvolala prostřednictvím svého zmocněnce, společnosti O. V., s. r. o. (dále jen „O. V.“), z emailové adresy X se zaručeným elektronickým podpisem. Tomuto podpisu však v době jeho odeslání vypršela platnost, čehož si zmocněnec žalobkyně záhy všiml a své podání potvrdil prostřednictvím datové schránky dne 30. 8. 2017, tedy do 5 dnů ve smyslu § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalovaný však jeho podání vyhodnotil jako opožděné, protože za odvolání pokládal až písemnost ze dne 30. 8. 2017, a má proto za to, že rozhodnutí nabylo právní moci dne 25. 8. 2017; navíc vyzval

žalobkyni k odstranění vady spočívající v absenci podpisu zmocněnce. Žalobkyně má však za to, že žalovaný měl za odvolání považovat již podání ze dne 25. 8. 2017 a že podání odeslané z datové schránky nemusí být zvlášť podepsáno elektronickým podpisem a přesto má stejné účinky [srov. rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2012, č. j. 8 As 89/2011-31 a § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“)]. Vyznačení doložky právní moci je proto nezákonné, a jelikož právní řád neposkytuje žalobci jinou obranu, je zásahová žaloba přípustná.

3. Žalovaný pokládá žalobní body za nedůvodné a odkazuje se na argumentaci obsaženou v úředním záznamu ze dne 3. 10. 2017, který učinil do správního spisu poté, co mu soud uložil vyjádřit se k žalobě. V úředním záznamu žalovaný stručně popsal průběh řízení, z něž plyne, že dne 25. 8. 2017 žádné podání od žalobkyně neobdržel. Navrhuje zamítnutí žaloby.
4. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Dne 10. 8. 2017 vydal žalovaný rozhodnutí, kterým shledal žalobkyni vinnou ze správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, uložil jí pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. V rozhodnutí byla žalobkyně poučena o možnosti podat odvolání v patnáctidenní lhůtě. Žalobkyně byla v řízení na základě plné moci ze dne 22. 5. 2017 zastoupena společností O. V., proto žalovaný doručil rozhodnutí do datové schránky zástupkyně; rozhodnutí bylo doručeno dne 10. 8. 2017. Ve správním spisu je dále obsaženo blanketní odvolání doručené do datové schránky žalovaného dne 30. 8. 2017. Dne 31. 8. 2017 datoval žalovaný výzvu, v níž žalobkyni sdělil, že je její odvolání opožděné a rozhodnutí proto dne 25. 8. 2017 nabylo právní moci. Dne 22. 1. 2019 rozhodl Krajský úřad Středočeského kraje o odvolání žalobkyně tak, že je jako opožděné zamítl.
5. Soudu je z jeho úřední činnosti známo, že rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje napadla žalobkyně u zdejšího soudu žalobou; tato žaloba je projednávána pod sp. zn. 44 A 17/2019.
6. Podle § 82 odst. 1 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
7. Podle § 85 s. ř. s. je žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.
8. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný.
9. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda je v dané věci s ohledem na její konkrétní okolnosti přípustné napadnout „zásah“ žalovaného spočívající ve vyznačení doložky právní moci na rozhodnutí žalobou na ochranu před nezákonným zásahem.
10. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu plyne princip subsidiarity žalobních typů, podle něhož má přednost žaloba proti rozhodnutí správního orgánu (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008 – 98). Teprve tam, kam tato žaloba nedosáhne, nastupuje žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu a pokud

ani jejím prostřednictvím nelze dosáhnout soudní ochrany, je přípustné domáhat se ochrany žalobou na ochranu před nezákonným zásahem (srov. např. rozsudek ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 Aps 3/2004 – 42).

11. Konkrétně se obranou proti nesprávně vyznačené doložce právní moci, jestliže se současně lze bránit žalobou proti rozhodnutí, zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 3. 2018, č. j. 2 As 141/2015 – 46. Tam vyslovil závěr, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v nesprávném vyznačení doložky právní moci je duplicitní, má-li žalobce možnost domáhat se soudní ochrany žalobou proti rozhodnutí správního orgánu; v takovém případě totiž soud zkoumá podmínky přípustnosti žaloby, přičemž se implicitně zabývá též doložkou právní moci. Datum na ní vyznačené přitom není pro soud závazné. V takovém případě tedy není zásahová žaloba přípustná a je na místě ji odmítnout, neboť se žalobce může domáhat ochrany jinými právními prostředky; není tak naplněna podmínka vyjádřená v § 85 s. ř. s.
12. Soud k tomu podotýká, že byť se v odkazované věci jednalo o případ, kdy žalobkyně napadla vyznačení doložky právní moci na rozhodnutí zásahovou žalobou a současně *totéž rozhodnutí* žalobou proti rozhodnutí správního orgánu, má soud za to, že vyslovené závěry lze vztáhnout i na právě posuzovanou věc, kdy žalobkyně napadla zásahovou žalobou vyznačení doložky právní moci na (prvostupňovém) rozhodnutí ze dne 10. 8. 2017 a žalobou proti rozhodnutí posléze napadla *jiné rozhodnutí* – rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje o odvolání ze dne 22. 1. 2019. Přestože v případě podání opožděného odvolání netvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek a předmětem odvolacího řízení je pouze přezkum včasnosti podaného odvolání, nezbytnou součástí takto úzce vymezeného přezkumu je vždy posouzení otázky, zda bylo prvostupňové rozhodnutí řádně doručeno a zda podané odvolání bylo včasné či nikoli. Výsledkem posouzení odvolání jako včasného či opožděného je i vyhodnocení vyznačené doložky právní moci jako zákonné (v případě opožděného odvolání), nebo jako nezákonné (v případě včasného odvolání). Tyto závěry mohou následně být předmětem soudního přezkumu, jehož aktivace a formulace žalobních bodů však závisí na žalobkyni. Pro uvedený závěr přitom není rozhodné, zda žalobkyně skutečně jinou možnost ochrany, kterou jí právní řád poskytuje, využil. V dané věci se tomu tak stalo (řízení vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 44 A 17/2019). V době, kdy byla doložka právní moci vyznačena (tedy došlo dle žalobního tvrzení k zásahu), bylo již podáno odvolání a muselo o něm být rozhodnuto. Není významné, že rozhodnutí o zamítnutí odvolání bylo vydáno až po podání zásahové žaloby, neboť proti důsledkům vyznačení právní moci se žalobkyně mohla v mezidobí bránit v jiných postupech (exekuční řízení, zápis bodů) či nečinností žalobou (srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 30. 5. 2018, č. j. 45 A 99/2017 – 48).
13. Se zřetelem k výše uvedenému zřejmé, že žalobkyni může být ochrana před nesprávně vyznačenou doložkou právní moci poskytnuta prostřednictvím žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Jde přitom o žalobní typ, který má přednost před žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu. Nyní projednávaná žaloba je proto nepřípustná (§ 85 s. ř. s.). Žalobkyně v důsledku odmítnutí této žaloby ochrany proti důsledkům spojeným s vyznačením doložky právní moci na rozhodnutí zbavena není.
14. Ačkoli v posuzované věci žalovaný po podání žaloby na vyznačené doložce právní moci setrval a platí tedy petit primární (negatorní), poznamenává soud pro úplnost, že subsidiární povahu mají zásahové žaloby bez ohledu na to, zda jde o žalobu negatorní či

žalobu deklaratorní (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 Azs 144/2015 – 30).

15. Soud z uvedených důvodů žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 85 s. ř. s.
16. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. věty první tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož byla žaloba odmítnuta.
17. Jelikož byl návrh odmítnut, soud ve smyslu ustanovení § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vrátil žalobkyni zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Soudní poplatek bude žalobkyni v souladu s § 10a odst. 1 téhož zákona vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. května 2019

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu